No. 2355 Zaterdag 23 Februari 1929. 46ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 10 cts.

De Romeinsche kwestie.

II.

Alle vooraanstaande staatslieden waren na de inname van Rome in 1870 't er over eens, dat de vrijheid en onafhankelijkheid van den Paus diende gehandhaafd te worden. Dat werd beschouwd als een *internationaal* belang. Want wij katholieken hebben als staatsburgers het recht om de vrijheid van ons geweten op te eischen, — dus ook de vrijheid van Hem, die de leidsman van ons geweten, van ons geloof is. Daarom schreef zelfs Bismarck op 8 October 1870 van uit Versailles aan graaf Brassier de St Simon te Florence: „Zijne Majesteit de koning meent tegenover zijn katholieke onderdanen zijn hulp te moeten aanbieden, voor de handhaving van de waardigheid en de onafhankelijkheid des Pausen." En hierbij sloten alle staten zich aan.

De Paus moet dus vrij en onafhankelijk zijn van elke andere staatsmacht, welke deze ook zij. Dit is het principe dat moet gehandhaafd, en dat bij elke poging om tot oplossing der Romeinsche Kwestie te geraken steeds dient te worden vooropgesteld.

Nu mogen we echter gerust als vaststaand aannemen, dat bij den sinds 1870 bestaanden toestand deze volstrekte onafhankelijkheid niet voldoende gewaarborgd was, en ook meermalen in het gedrang gekomen is; terwijl ook de garantiewet deze vrijheid en onafhankelijkheid niet kon verzekeren, daar [illegible] omwenteling de nieuwe regeering deze wet zou kunnen vernietigen, en aldus den Paus aan de treurigste en schandelijkste gevolgen blootstellen.

Het is daarom dan ook dat de Pausen steeds zijn blijven protesteeren tegen de usurpatie van 1870, waardoor hem zijn staten zijn ontnomen, niet op een rechtmatigen of minstens schijnbaar rechtmatigen titel, b.v. als gevolg van een elkaar verklaarden oorlog, maar als gevolg van een schandelijken roof, alleen op titel van het ééne Italië.

En nu moge het waar zijn, dat de Paus die staten niet absoluut noodig heeft, zooals wel blijkt uit het feit dat de Paus zijn ambt blijft uitoefenen, ja zelfs een nog grootere zedelijke macht in de wereld ontplooit dan vroeger, ondanks het verlies zijner staten. Algemeen is men 't toch erover eens dat voor de vrije onafhankelijke uitoefening van universeel Herdersambt, een zeker souverein bezit een noodzakelijke voorwaarde is.

Daarom liet Paus Pius X op 30 Juni 1904 het volgende communiqué publiceeren:

„De pers moet den Roomsch-Katholieken duidelijk maken, dat de souvereiniteit van den H. Vader één ding, en zijn aanspraak op dit of dat grondgebied een ander ding is.

„Bijvoorbeeld, Frankrijk zou formeel afstand kunnen doen van eenig recht op Elzas-Lotharingen; dit zou echter niet beteekenen de afstand van zijn souvereiniteit op ander grondgebied. Op dezelfde wijze zou de Paus, bij traktaat, afstand kunnen doen van een deel van het grondgebied dat hem rechtens toekomt, ten gunste van een of andere mogendheid.

„Hij zou zelfs den onwettigen bezitter van zulk een grondgebied kunnen bekleeden met de rechten van een wettig eigendomsrecht. Met andere woorden, hij zou een onrechtmatigheid kunnen kwijtschelden en onder bepaalde voorwaarden en waarborgen uitdrukkelijk een toestand erkennen, door die onrechtmatigheid geschapen.

„Doch nooit zou hij kunnen prijsgeven zijn wezenlijke, werkelijke en volledige souvereiniteit, die hij voor zijn waardigheid noodig heeft, en om in staat te zijn de Kerk vrij en onafhankelijk te besturen.

„Iedere Paus zou liever zijn toevlucht nemen tot de Katakomben dan afstand doen van zijn souvereine vrijheid.

„Wat de Pauselijke staat betreft, hebben noch Pius IX noch Leo XIII noch de tegenwoordige Paus ooit beweerd, dat die staat moet hersteld worden juist zooals hij te voren bestond, en nooit hebben deze drie Pausen de mogelijkheid ontkend om met het vereenigd Italië ten minste in beginsel, tot een overeenstemming te geraken.

In vroeger eeuwen hebben de Pausen herhaaldelijk territoriale wijzigingen in den Pauselijken staat ten gevolge van verdragen goedgekeurd."

De grondslag voor een vruchtdragend initiatief van den kant Italië was hiermee gelegd. De Paus kon wachten, 't beginsel was gesteld. Van Italië zou het initiatief moeten uitgaan. Dit initiatief bleef echter uit: zelfs na den wereldoorlog, toen de katholieken een stille hoop koesterden dat bij de restauratie van de ontredderde maatschappij ook de Romeinsche kwestie aan de orde zou gesteld worden. Niets daarvan is geschied. Wel erkende men overal 's Pausen zedelijke macht en hield er zelfs gaarne rekening mee: meer en meer hield men voeling met den Paus, vooral door het zenden van gezanten, zoodat op 't oogenblik de gezanten van 26 nationaliteiten bij het Pauselijk Hof geaccrediteerd zijn. Maar 's Pausen eigen positie liet men onbesproken, ofschoon toch deze aangelegenheid voor den wereldvrede, waaraan men nu al meer dan tien jaar arbeidt, van een niet te onderschatten beteekenis is.

Toen Mussolini ruim zes jaar geleden aan 't bestuur kwam, was op hem de verwachting gevestigd voor de oplossing van de Romeinsche Kwestie. Hij zelf maakte er ook geen geheim van en voorspelde zelfs de datum dat de overeenkomst tusschen het Vatikaan en de Italiaansche Regeering zou tot stand komen. Ofschoon deze voorspelling niet is uitgekomen is [illegible] toch hard aan de uitvoering van [illegible] tot oplossing gewerkt. Op [illegible] Mussolini werden de onderhandelingen geopend door den Jezuïet, Tachi Venturi, ruim twee jaar geleden. Zij werden voortgezet door Mgr. BORGONGINI DUCA, secretaris van Buitengewone Kerkelijke Aangelegenheden en advokaat F. PACELLI, broeder van den Nuntius te Berlijn, voor den H. Stoel, en Professor GIANNINI en den Staatsraad BARONE, namens de Italiaansche Regeering. Zij onderhandelden als onofficieele vertegenwoordigers; ofschoon toch beide partijen, zoowel de Paus als Mussolini, in nauw contact bleven met den voorgang der onderhandelingen.

Wel stonden er nog mannen op, zooals Giovanni Gentile, die in de „Corriere della Sera" nog met even zooveel woorden beweren kwam, dat de garantiewet goed was en dat de Paus nooit vrijer was geweest, dan sinds 1870, noch naar buiten, noch naar binnen.

Het oude liberale standpunt!

De „*Osservatore Romano*" van 14 October l.l. diende hem echter van antwoord. Dit artikel is wellicht het belangrijkste document, dat gedurende de laatste decennia over dit vraagstuk verschenen is.

In 't kort komt 't artikel hierop neer:

1e. dat de H. Stoel nooit heeft getoond dat het niet in vriendschappelijke betrekking wil staan met de Italiaansche regeering.

2e. Er is geen reden, waarom Italië niet een territorium kan scheppen voor de Kerk dat zij noodig heeft om haar geestelijke macht in de wereld vrij uit te oefenen. „Italië alleen heeft met geweld dit grondgebied doen verdwijnen, dat door het werk der eeuwen was gestabiliseerd; daarom rust op Italië *alleen* de plicht tot herstel, door het oprichten van een staat, zij het dan niet in de proporties van weleer, die noodzakelijk is om de zichtbare onafhankelijkheid van het opperste Leergezag voldoende te waarborgen. Dat is trouwens de plicht van Italië, want de verplichting van restitueeren rust op dengene, die iets weggenomen heeft. Wij vragen geen waarborgen voor de onafhankelijkheid, die het onrecht onmogelijk maken d. w. z. geen absoluten waarborg."

„Een herstel" dus, zooals de *Osservatore* zegt, „zonder zelfmoord, omdat de kleine staat toch in het geheel niet in staat kan zijn Italië te vernietigen."

Wanneer Italië eens openlijk voor de geheele wereld tot deze daad van rechtvaardig herstel zal overgaan, dan is de H. Stoel overtuigd, dat het land zijn woord zal gestand doen, zonder de inmenging van vreemde mogendheden. „De H. Stoel verwacht, zooals de kardinaal-staatssecretaris tijdens den oorlog verklaard heeft, de oplossing van de Romeinsche kwestie niet van internationale inmenging, doch alleen van het gerechtigheidsgevoel en van het gezond oordeel van het Italiaansche volk." „Den buitenlandschen mogendheden zal dan niets anders overblijven dan na het welslagen van de regeling van deze acte kennis te nemen."

Op de bewering dat de tegenwoordige toestand de eenige goede oplossing geeft, antwoordt de „*Osservatore*".

„Daarop valt te antwoorden, dat wanneer dit waar is, er totaal geen „Romeinsche Kwestie" zou bestaan. De garantiewet is echter nooit voortreffelijk geweest, want zij is door den H. Stoel volstrekt niet aangenomen. De eenige opmerking, die men zou kunnen maken, was deze, dat die wet een mislukking is. De afgeloopen vijftig jaar zijn voor alle Pausen jaren van alle soorten van smarten, van beleedigingen, van beperkingen en van lijden geweest, en men dankt het alleen aan de zichtbare bescherming Gods en het buitengewone beleid van alle sindsdien regeerende Pausen, dat trots alle moeilijkheden en hindernissen, het scheepje van Petrus nooit op de vele klippen gestrand is. En het is onnoodig om de glorie van de slachtoffers thans aan hun vervolgers toe te schrijven.

En wat de vrijheid betreft, is, wat ooit anderen daarover ook mogen denken, slechts de Paus alleen de eenigen rechter en de eenige getuige. En de Paus voelt zich niet vrij! Hij voelt integendeel in de hoogste mate zijn onvrijheid, hij voelt de talrijke moeilijkheden, waaraan Zijn Opperste Herdersambt is blootgesteld. Dit heeft niet alleen Pius IX, maar na hem Leo XIII, Pius X, Benedictus XV en Pius XI gezegd: Paussen van heiligheid, van wetenschap, van diplomatie, van rechtschapenheid, Pausen, welke langs verschillende wegen tot het Pontificaat kwamen, met altijd weer verschillende gaven en verschillende geestelijke stemming. Vooral echter ook Italiaansche Pausen, die echter allen onmiddelijk hun smart over den toestand van den H. Stoel uitspraken en die altijd weer voor de geheele wereld bekrachtigden, dat het voor het Opperhoofd van de Katholieke Kerk onmogelijk is den huidigen toestand als wettig en onveranderlijk te aanvaarden."

Verschillende plannen tot oplossing van de kwestie werden in 1926 door de departementen besproken. Eén plan was, dat Italië aan het Vatikaan zou afstaan de kleine spoorweg die loopt ten westen van de Vatikaansche tuinen, en die aansluit aan de Rome-Civitavecchia-lijn, en dat de Paus het recht op deze lijn zou krijgen tot Civitavecchia, dat vóór 1870 de voornaamste haven was van den Pauselijken Staat. De pauselijke haven zou aldus hersteld worden. Een ander, eenvoudiger plan was het volgende: In de dagen van het pauselijk Rome was de burcht St. Angelo of Engelenburcht, gelegen aan de Tiber op korten afstand van het Vatikaan, een Pauselijke gevangenis, en ondergronds met het Vatikaan verbonden. Deze ondergrondsche verbinding is sinds 1870 afgesloten en verzegeld. Men stelde voor om den Engelenburcht aan den Paus terug te geven, en de verbinding weer te openen, zoodat de Paus een soort „pied à mer" zou hebben op de Tiber, waarlangs hij dan te Civitavecchia zou kunnen komen. Een deel van deze haven zou dan extraterritoriaal worden als Pauselijke haven.

Beide plannen leken echter onaannemelijk.

Men bedenke maar eens dat de gedachtenwisselingen in het najaar van 1927 besloten werden met de categorische verklaring van Mussolini in het „Foglio d'Ordine".

„Het is duidelijk dat voor het fascistisch Italië buiten discussie is en blijft een herstel ook in zeer klein formaat, van het tijdelijk bewind, opgehouden in 1870".

Sedert hebben verschillende geesten zich bezig gehouden met het zoeken naar een oplossing, die geen eigenlijke uitbreiding van wereldlijke macht aan den Paus zou geven, maar hem toch souvereine macht toekennen.

Dit werd o.a. beproefd door Graaf Francesco di Salimei, die een onderscheid maakte tusschen het bezit van grondgebied en de rechtsmacht, daarover uitgeoefend. Later heeft ook de Martire, katholiek-fascistisch afgevaardigde, gezocht naar een oplossing verwant aan die van Graaf Salimei.

Het zou ons te ver voeren deze poging uitvoerig te bespreken. „De Tijd" van 11 Januari l.l. schrijft naar aanleiding ervan, dat zijn meening destijds in de vatikaansche kringen niet voldoenden weerklank heeft gevonden. „Toch wijzen sommige teekenen erop", schrijft 't zelfde blad, „dat de Italiaansche regeering zijn denkbeelden niet ongenegen is en er zelfs een vorm aan wil geven, die nog uitdrukkelijker recht zou doen aan de souvereiniteit des Pausen, met een aanzienlijker vergrooting van het grondgebied, dan de Waarborgenwet toekent en met ruime tegemoetkoming aan de kerkelijke bestuurseischen".

In de eerste weken van dit jaar werden de geruchten steeds hardnekkiger, dat er tusschen het Vaticaan en de Italiaansche Regeering ernstige onderhandelingen gevoerd werden om eindelijk tot oplossing van het Romeinsche vraagstuk te geraken. De Amerikaansche pers, die zooals steeds er gauw bij was, wist zelfs de details van de onderhandelingen en de voornaamste voorwaarden mee te deelen. Krachtens instructie van hoogerhand bleef de Italiaansche pers zwijgen, terwijl ook het Vatikaan de meest volstrekte terughoudendheid bewaarde, zoodat de verbazing niet gering was toen 7 Februari l.l. Kardinaal Gaspari, pauselijk staatssecretaris, aan het Corps Diplomatique, bij den H. Stoel geaccrediteerd, mededeelde dat de H. Stoel met het Italiaansche gouvernement tot een overeenkomst geraakt was, die een einde zou maken aan de Romeinsche kwestie.

Half Januari wist men wel is waar reeds in goed ingelichte kringen mee te deelen, dat de eigenlijke preliminaire besprekingen reeds geëindigd waren.

Ook wist men reeds mee te deelen dat de vergrooting van het pauselijk grondgebied waarschijnlijk de villa Doria Pamphili en het dennenbosch Sachete zoo omvatten, terwijl over dit gebied de Paus een waarachtige, volledige, absolute souvereiniteit zou uitoefenen. Bovendien zou de H. Stoel financieele onafhankelijkheid verkrijgen en een milliard lire schadevergoeding voor de geroofde kerkelijke goederen. Dat de finale oplossing der Romeinsche Kwestie echter reeds zoo dicht bij was, zal wel niemand bevroed hebben, te minder wijl nog 14 Januari l.l. vanuit Rome geseind werd, dat Kard. Gasparri op een hem gestelde vraag, verklaard had, dat de Romeinsche Kwestie zich de jure nog steeds op hetzelfde punt bevond; dat er echter vertrouwelijke gesprekken plaats vonden ten einde

LOTERIJ TEN BATE VAN DE HOSPITALEN VAN ARUBA EN BONAIRE.

De trekking van de 1ste. Serie der geldloterij ten bate van de Hospitalen van Aruba en Bonaire zal plaats hebben op **Dondardag, 28 Februari 1929.**

De Administrateur.
L. van Rosberg.

te trachten een oplossing te vinden.

Volgens de „New York Times" van 7 Februari l.l. deelde Paus Pius XI 6 Febr. aan alle nuntii, internuntii en apostolische delegaten mede, dat volkomen overeenstemming bereikt was, terwijl het Corps Diplomatique werd samengeroepen voor den volgenden morgen 10 uur, voor de officieele mededeeling.

De onderteekening van het traktaat zou plaats hebben op Zondag 10 Februari in het paleis van Lateranen, door Kard. Gasparri namens Paus Pius XI en Mussolini, namens Koning Victor Emmanuel.

Dit tractaat zou het eerste deel uitmaken van een concordaat, tot regeling van alle toekomstige betrekkingen tusschen den H. Stoel en het Koninkrijk Italië.

Volgens hetzelfde Amerikaansche blad heeft de Paus elke uitbreiding van zijn grongebied geweigerd, ook de Villa Doria Pamphili.

De nieuwe pauselijke staat, die den naam zal dragen van „Vatikaansche Stad" of „Vatikaansche Staat" zal omvatten een stuk gronds ten Zuid-Oosten van het Vatikaan tot aan de colonnaden van St. Pieter. Het St. Pietersplein met de beide colonnaden zal aan den H. Stoel gegeven worden, doch het Italiaansche gouvernement zal belast blijven met hun onderhoud. Het Vatikaan heeft het recht te vragen dat het St. Pietersplein voor het publiek worde afgesloten, wanneer het zulks verlangt.

De Paus zal bovendien het recht hebben om een eigen spoorwegstation, eigen stations voor telegraaf, telephoon, draadlooze en eigen postkantoor op te richten.

Verder het recht op een eigen vliegveld, eigen munt, bankbiljetten, postzegels en andere officieele voorrechten. In toevoeging aan het Vatikaan, St. Jan van Lateranen, het paleis der Apostolische Kanselarij, de Villa Castelgandolfo, die reeds extraterritoriaal waren, zal de Italiaansche Regeering bijzondere privilegies en vrijdommen verleenen aan de basiliek van St. Paulus, verschillende Pauselijke gebouwen en kerken te Rome, de basiliek van Loreto, van St. Antonius te Padua en St. Franciscus te Assisië.

Alle misdaden die op het Vatikaansch grondgebied bedreven worden, zullen berecht worden door Italiaansche gerechtshoven, overeenkomstig de Italiaansche wetgeving. Aangezien de Paus afstand gedaan heeft van een aanzienlijke uitbreiding van zijn grondgebied, heeft de Italiaansche Regeering de schadeloosstelling verhoogd tot 2 miljard lire (ongeveer $ 105.000.000) De helft van dit bedrag zal onmiddelijk betaald worden, de andere helft in tien jaarlijksche termijnen plus de interest.

Dit tractaat wordt door velen als van veel minder belang beschouwd als het concordaat, waarvan het slechts het eerste gedeelte vormt. Het concordaat bevat n.l. een aantal clausulen die het Italiaansche gouvernement zich verplicht na te komen en die inhouden een aanneming door Italië van het kanoniek recht. Dit wordt in de kringen van het Vatikaan wel beschouwd als de grootste overwinning.

Zoo zal b.v. een priester die een misdaad bedrijft, niet geoordeeld worden door den gewone, maar door een speciaal kerkelijke rechtbank, terwijl wanneer hij schuldig bevonden wordt, hij niet zal gezonden worden naar een staatsgevangenis, maar een speciale gevangenis in een der daartoe bestemde kloosters. Verder wordt het kerkelijk huwelijk van gelijke kracht beschouwd als het burgelijk huwelijk; de Italiaansche bisschoppen hebben het koninklijk placet niet meer noodig, terwijl de kerkelijke bedienaren vrij zijn van den krijgsdienst, behalve in geval van oorlog, waarin zij optreden als legeraalmoezeniers.

Door vooraanstaande diplomaten wordt deze gebeurtenis als de meest belangrijke beschouwd in de geschiedenis sinds het sluiten van het vredesverdrag in 1918. De Paus zal niet langer de „gevangene van het Vatikaan" zijn, maar zal alle rechten als souverein bezitten over een nieuwen Europeeschen staat.

Voor de Katholieke wereld is de oplossing van de Romeinsche Kwestie een feit van buitengewone verheugenis, omdat daardoor de ongerechtigheid van zooveel jaren wordt te niet gedaan, en ons aller Vader in al de rechten van vrij en onafhankelijk Souverein hersteld; voor de geheele menschheid een feit van buitengewone beteekenis, omdat de wereldvrede waarnaar men reeds gedurende zooveel jaren vruchteloos streeft, er grootelijks door bevorderd zal worden.

Daarom een reden van groote dankbaarheid voor allen.

CURIEL'S BANK

Curaçao.

Balans per 31 December 1928.

ACTIEF.		PASSIEF.	
Contanten, in kluis	f 397.260.49	Kapitaal	f 500.000.—
Banken (zicht-deposito's)	„ 651.196.29	Reserve-Fonds	„ 150.000.—
Credieten in rekening-courant en gedisconteerde wissels	„ 2.619.772.61	Deposito's	„ 3.155.242.23
Effecten en andere geldswaardige papieren (beneden de marktwaarde)	„ 355.522.31	Banken	„ 124.933.18
Interest (Nog te ontvangen)	„ 2.114.29	Risico-Fonds	„ 81.773.71
		Interest (Nog te betalen)	„ 13.916.87
	f 4.025.865.99		f 4.025.865.99

3—3

Koloniale Raad.

Zitting Dinsdag 19 Februari.

De Heer R. S. de Lannoy namens de Commissie van verzoekschriften verslag uitbrengende, zegt:

M. de V.: Namens de Commissie voor de verzoekschriften heb ik de eer het volgende verslag uit te brengen:

In handen van de Commissie is gesteld een adres dd. 28 Januari 1929, van de Heeren Elias M. Curiel e. a. met daarbij overgelegde afschriften, waarin adressanten bij den K. R. met klem protesteeren tegen de schandelijke wijze, waarop de politie-militair Johan Clemens Hendriks zich vergrepen heeft tegenover den Heer Lorenzo de Windt, en den Raad verzoeken bij de bevoegde Macht de stappen te willen nemen, die de Raad noodig of nuttig zal achten om aan de Burgerij te verzekeren die persoonlijke vrijheid, die haar door de wet is toegekend, en een adres dd. 29 Januari 1929 van den Heer Lorenzo de Windt, waarin deze ter kennis van den Raad brengt, dat de sergeant-majoor de Jager hem op den 28sten Januari 1929 om een onderhoud verzocht en hem mededeelde, dat hij, namens kapitein Borren was gekomen om hem eenige vragen te stellen in verband met zijn brief en klacht aan den Procureur Generaal.

De Commissie heeft de eer den Raad te adviseeren het volgend schrijven te richten aan Z. E. den Gouverneur:

„Naar aanleiding van de aanteekening en de bijlagen, opgenomen bij de notulen van den Kolonialen Raad van den 29sten Januari 1929, waarvan hierbij exemplaar wordt gevoegd, heeft de Koloniale Raad de eer U. E. beleefd te verzoeken om, ingevolge Art. 97 van het Reegerings Reglement, dit College volledige inlichtingen te willen geven omtrent het gebeurde tusschen den politie-militair Johan Clemens Hendriks en den Heer Lorenzo de Windt, op de 21sten Januari 1929, zoomede omtrent den inhoud van het schrijven van den Heer de Windt van den 29sten Januari 1929 en de daarin vermelde opdracht van den Commandant der Troepen aan den sergeant-majoor de Jager, en diens onderhoud met den Heer de Windt ten huize van dezen laatste, op den avond van den 28sten Januari 1929, en daarbij tevens de volgende vragen te willen beantwoorden:

1. — Is het juist, dat de politie-militair Hendriks op bedoeld erf den rooden haan wilde hebben; en zoo ja, om welke redenen en krachtens welke bevoegdheid, bevond hij zich op het geheel omsloten erf, behoorende bij een bewoond huis en om welke redenen en krachtens welke bevoegdheid wilde hij den haan hebben?

2. — Is het juist, dat de politie-militair Hendriks den Heer Lorenzo de Windt heeft gearresteerd? Zoo, ja, om welke redenen en krachtens welke bevoegdheid?

En nog wel geruimen tijd, na het gebeurde met dien haan en op een geheel andere plaats? Kende die politie-militair den naam of den familienaam van den Heer de Windt, vóór de arresatie?

3. — Acht het Bestuur het aanbevelingswaardig, dat een politie-agent, wegens onbeduidende zaken, een alhier gevestigde burger arresteert, wiens woonplaats hem bekend is?

4. — Zou het Bestuur den Raad kunnen mededeelen, de opvatting van de politie omtrent het al dan niet bestaan van een verplichting van den burger om desgevraagd aan een politie-agent zijn naam op te geven? En als de politie zich op het standpunt plaatst, dat die verplichting wel bestaat, waarop die meening berust en aan welke straf of maatregelen die burger zich blootstelt bij niet antwoorden?

5. — Zou het Bestuur den Raad kunnen mededeelen, de opvatting van de politie of haar standpunt kunnen uiteenzetten, omtrent hare bevoegdheid tot het betreden van geheel omsloten erven, deel uitmakende van bewoonde huizen, zonder toestemming of zelfs tegen den wil van den rechthebbende?

6. — Is het juist, dat van militaire zijde getracht is den Heer de Windt over te halen zijn klacht bij den Procureur Generaal ingediend tegen een politie-militair, te doen intrekken? Zoo ja, acht het Bestuur zoo'n handelwijze wenschelijk?

7. — Zijn er maatregelen genomen tegen dien politie-militair? Zoo ja, welke maatregelen?

8. — Acht het Bestuur dien politie-militair, lettende op gewekte verontwaardiging onder de bevolking van Willemstad, geschikt om nog langer alhier politiedienst te verrichten?

9. — Zoo de door adressanten genoemde feiten juist zijn, is het Bestuur dan voornemens maatregelen te treffen om herhaling van zulke feiten te voorkomen?

10. — Zou het Bestuur niet willen bepalen of doen voorschrijven, dat alle politie-militairen een nummer moeten dragen, als zij politiedienst verrichten?

Zonder beraadslaging of hoofdelijke stemming wordt besloten het Bestuur boven bedoeld schrijven te zenden.

Nogmaals het woord gevraagd hebbende, zegt de Heer de Lannoy.

M. de V.: Namens de Commissie voor de verzoekschriften heb ik de eer het volgende verslag uit te brengen:

In handen van de Commissie is gesteld een adres d.d. St. Eustatius den 27sten December 1928 van de Heeren J. S. van Putten en J. S. Lisptier, waarin adressanten verklaren geheel ontevredaan te zijn over het tegenwoordige bestuurs-systeem van de Bovenwindsche Eilanden, in het bijzonder van St. Eustatius, en ernstig en dringend verzoeken om het bestuur terug te brengen op de wijze zooals het vroeger was.

De Commissie heeft de eer den Raad te adviseeren Z. E. den Gouverneur te verzoeken om inlichtingen omtrent het adres en den toestand van het bestuur van de Bovenwindsche Eilanden, in het bijzonder van St. Eustatius, en zoo mogelijk afschrift van de verklaring van de getuigen, genoemd in het adres.

Ook hiertoe wordt besloten.

Bijblad van de Amigoe di Curaçao

Maduro's Bank

Curaçao.

Volgestort Kapitaal en Reserve fls 2.500.000

Koopt en verkoopt wissels, buitenlandsch bankpapier, coupons, gemunt goud en zilver.
Neemt gelden á depósito en opent chequerekeningen met rente-vergoeding.
Verschaft Reiswissels, Credietbrieven, Circulaire Credietbrieven.
Telegrafische Uitbetalingen.
Safe-loketten Spaarbank.

CURIEL'S BANK.

Willemstad - Curaçao - Ned. West-Indie.

ALLE BANKZAKEN.

Rekening-courant in locaal en vreemd geld.
Deposito's op termijn in locaal en vreemd geld.

Voorschotten en Handelscredieten.

Koop, Verkoop en Incasso van Wissels, Credietbrieven, Coupons en Vreemd Geld tegen voordeelige koersen.
Telegrafische uitbetalingen naar alle werelddeelen.
Reiscredietbrieven en Chéques van de

National City Bank of New-York, New York City.

Safe-loketten.
Speciale afdeeling voor Incasso's

Afdeeling Spaarkas.

Afdeeling Assurantie.

Hamburg-Amerika-Linie.

NEXT SAILINGS (Subject to Changes) **FROM CURACAO TO:**

Passenger-Ship:	Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Port Limon:	Pto. Cabello, La Guayra, Trinidad, PLYMOUTH, AMSTERDAM & HAMBURG
M. S. Magdalena	Jan. 17—18.	Jan. 29—30.
*) SS. Grunewald	Febr. 7—8.	Mar. 13.
M. S. „Orinoco"	Febr. 14—15.	Febr. 26—27.
M.S .Magdalena	Mar. 14—15.	Mar. 26—27.
SS. Rugia		Apr. 11.
*) SS. Teutonia	Apr. 2—3.	May 9.
MS. Orinoco	Apr. 11—12.	Apr. 23—24.
*) SS. Galicia	Apr. 31/May 1	June 5.
MS. Magdalena	May 9—10.	May 21—22.
*) Grunewald	May 28—29.	July 2.
MS. Orinoco	June. 6—7.	June 18—19.
*) SS. Rugia	June 25—26.	July 31.
M. S. „Magdalena"	July 4—5.	July 16—17.

Steamers marked *) call at Pto. Barrios and MEXICO, returning via Westindian Ports to Europe.

The Steamers „TEUTONIA", „RUGIA" & „GALICIA" have FIRST and THIRD CLASS accomodation, SS. „GRUNEWALD" has ONLY FIRST CLASS accomodation.

The special attention is called to the New Twin Screw Motor-Ships „ORINOCO" and „MAGDALENA". These Ships have an excellent FIRST, INTERMEDIATE and THIRD CLASS accomodation.
The „ORINOCO" and MAGDALENA" call homewardbound also at CHERBOURG.

All Ships accept Passengers and Cargo.

For further information apply to:

Edwards, Henriquez & Co.

Agents.

GRATIS.

Ik heb de eer mijn begunstigers mede te deelen, dat ik vanaf heden in ruil voor de volgende hoeveelheden bandjes van de zoo bekende sigaren HABANA en CUBA gratis zal geven

voor 25	bandjes	HABANA	1 doos Noga.
„ 20	„	CUBA	
„ 500	„	HABANA	1 flesch wijn **Ferrero.**
„ 400	„	CUBA	
„ 1000	„	HABANA	1 kistje sigaren HABANA.
„ 800	„	CUBA	
„ 3000	„	HABANA	1 pak van dril „**Bestût.**"
„ 2000	„	CUBA	

OTTO A. CORREA
Eenige Distributor
Heerenstraat 19

5

KINKHOEST
wordt verzacht

Verzacht de hoestbuien, waaraan kinkhoest de verzwakte lichaampjes Uwer kinderen blootstelt, verkort den duur der ziekte en vermijd het gevaar voor verdere gevolgen met de lekkersmakende en slijmoplossende

AKKER'S
ABDIJSIROOP
Redder der Longen

flacon in koker f 2.—
Apothekers en Drogisten.

Hoofd-depot voor Curaçao: Mensing & Co.

Geen betere whisky te verkrijgen.
MORRIS E. CURIEL & SONS.
Agenten.

2

Hij kent het
Groote Geheim

van frissche dracht bij warm weer. Het is het dragen van ondergoed dat wereldberoemdheid heeft verworven om z'n frischheid, juiste maat en groot gemak — „B. V. D"
En hij kent nog 'n ander geheim, even belangrijk.
Hij eischt altijd het roodgeweven „B. V. D"-label, want niets zonder dat is „B. V. D"!

MADE FOR THE B.V.D. BEST RETAIL TRADE

Wettig gedeponeerd.
The B. V. D. Company, Inc., New York
Sole Makers "B. V. D." Underwear
"NEXT TO MYSELF I LIKE 'B. V. D.' BEST"
Agenten: A. & J. C. Henriquez.

SASKA
DEN HAAG

„SASKA"

De eenige vruchtenlimonade met heele vruchten.
Buitengewoon heerlijk van smaak en zeldzaam verfrisschend.
Verkrijgbaar bij
7 | 9 *ELLIS & DANIA, Agennte*

NASH in 1929

aan de Spits

Dubbele ontsteking beteekent meer kracht, meer snelheid en.... minder benzine verbruik.

In Uw Nieuwe „400" Nash ontdekt U dan ook terstond meer kracht en grooter snelheid 't welk te danken is aan de ingenieuse dubbele ontsteking en hooge compressie van dezen motor
12 bougies — in iedere cylinder twee — doen absoluut en snel al het gas verbranden — waardoor grootere krachtsontwikkeling en tevens nog benzinebesparing verkregen wordt
Het was een motor met dubbele ontsteking, welke Lindbergh over de Atlantic, Goebel over de Pacific en Byrd over de Pool bracht.
Hoogere prestaties zijn er toch niet!

DE WERELD IS VERRIJKT MET EEN NIEUWEN EN BETEREN AUTOMOBIEL

Andere belangrijke kenmerken —geen enkele andere wagen heeft ze te zamen,-

Centrale chassis smering. Hydraulische schokbrekers. 7 X gelagerde krukas. Nieuw verlaagd frame. Salon Koetswerken. Trillings demper. Uiterst gemakkelijke besturing. Kortere draaicirkels. Spatborden uit één stuk.

Agent: P. E. PORTILLO A.

2-4 **"American Bazaar".**

FLS. 2,900

THE NEW

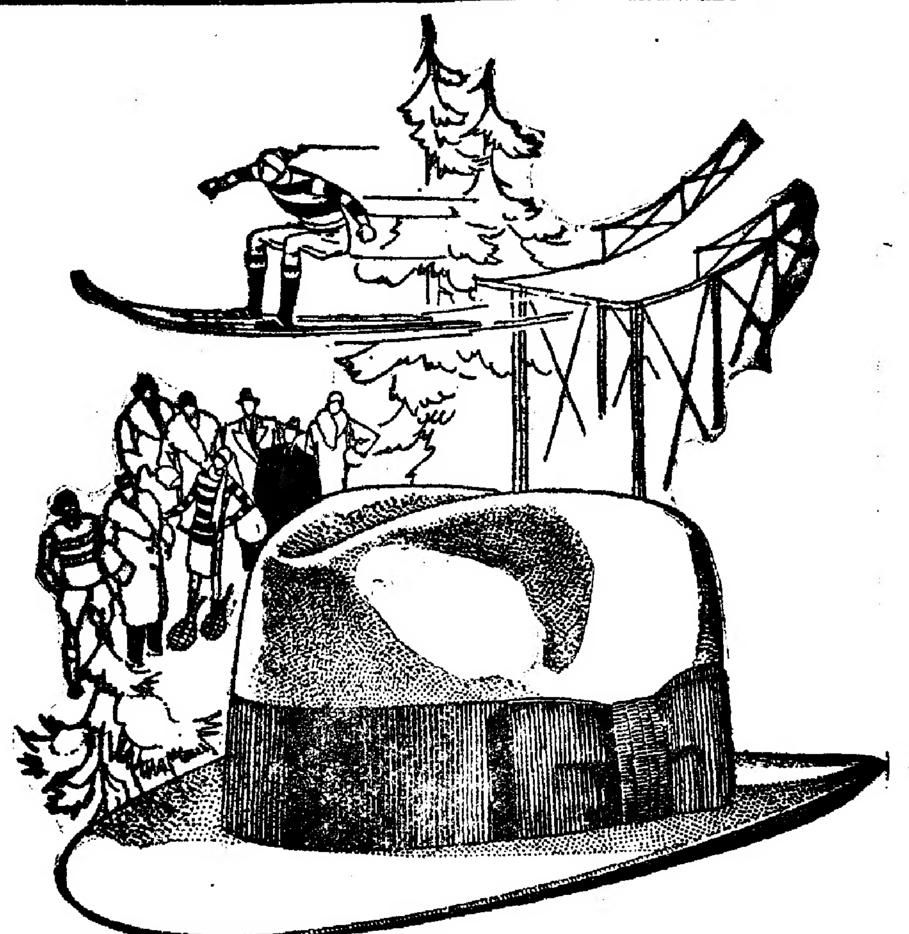
"G. M. C." General Motors Truck

MODEL T 19

GREATLY IMPROVED. 1¾ to 2 TONS CAPACITY. TIRES: FRONT 30 X 5.50 HEAVY DUTY. REAR 32 X 6 Truck Type 8 PLYS. UNPRECEDENTED RESERVES OF SPEED, SAFETY PROVISION, POWER AND STRENGTH .... INSURING A TRUCK INVESTMENT THAT IS SIMPLY WITHOUT EQUAL, PAST OR PRESENT!!

SEE IT TO DAY IN OUR SHOW ROOM!

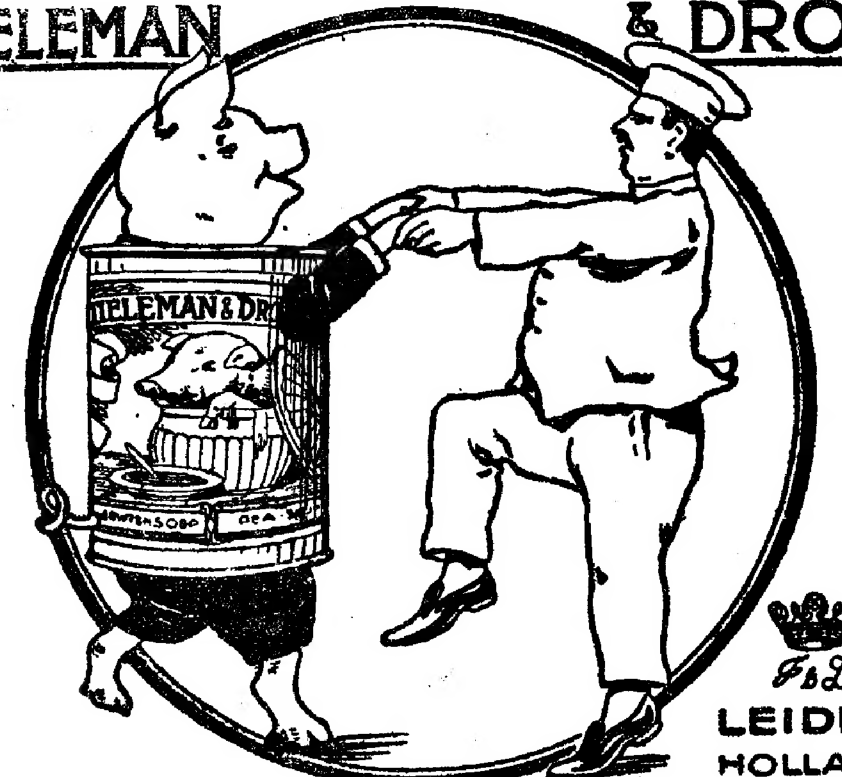
WEST INDIA MERCANTILE CO. LTD.
Agents. 2

STETSON HOEDEN.

$ 8 tot $ 25 per hoed

3—1 **Agent: OTTO A. CORREA.**

MENSING & Co Agenten.

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

Inzegening Kerk Jan-Doret.

Morgen middag om half 5 zal Z. D. H. Mgr. VUYLSTEKE de houten hulpkerk van Jan-Doret plechtig inzegenen.

Welkom.

Vandaag of morgen worden per gouvernementsschoener *„Three Sisters"* van de Bovenwindsche eilanden hier verwacht de Z.E. Pater C. HARTENDORFF, Pastoor van St. Martin, om gezondheidsredenen, en de Z.E. P. A. SPEKLE, Pastoor van St. Eustatius.

Per S.S. *„Virgilio"* passeerde hier deze week de Z.E. Pater SALESIAAN A. SAVOYA, vroeger directeur van het Weeshuis te Sta Rosa, thans directeur van een instituut voor inboorlingen in Peru.

Groot Kwartier.

De firma CRISTIANI & NIELSEN is begonnen met den bouw van het Zustershuis op Groot Kwartier. In Juni worden de Zusters uit Holland hier verwacht. Spoedig zal ook een begin gemaakt worden met den bouw der kerk en pastorie.

Liga Eucaristica-Pietermaai.

Morgen vroeg om kwart over 5 is er een speciale H. Mis met algemeene H. Communie voor de leden van den Eucharistischen Bond van mannen te Pietermaai. Maandagavond is er Pontificaal Lof met predikatie door de W. E. Pater R. BÜHRS, voor de leden.

Pensionaat „Welgelegen."

Verleden Zondagmiddag brachten Zijne Exc. Gouverneur FRUYTIER en Familie een bezoek aan het pensionaat „Welgelegen". Zijne Exc. werd ontvangen door den Z.E. Rector, Mgr. A. ELLIS, de Supérieure en Zusters van het pensionaat en naar de Aula begeleid.

Nadat door de leerlingen het *„Wien Neerlands Bloed"* gezongen was, voerde een orkest een mooi muziekstuk uit, waarna de jongedame AURA ECURY een Fransche toespraak hield, die door Z.E. in het Fransch beantwoord werd. Z.E. drukte zijn hooge bewondering uit over het pensionaat en zijn dank voor de hartelijke ontvangst.

Prof. dr. J. G. Sleeswijk

Volgens de *N. R. Crt.* heeft Prof. dr. J. G. SLEESWYK, hoogleeraar aan de T. H. zich op 1 Februari l.l. ingescheept naar West-Indië.

Het doel van den hoogleeraar is een studiereis te maken in de West met het oog op hygiënische vraagstukken.

Gedurende de afwezigheid van prof. Sleeswijk worden diens colleges waargenomen door prof. dr. P. C. Flu uit Leiden en ir. R. A. Gorter, directeur van het Veiligheidsmuseum te Amsterdam.

Drama op zee.

De Surinamer van 31 Jan. meldt:

Op de reis van Amsterdam naar hier heeft er zich op de Frederick Hendrik, naar wij vernemen, een drama afgespeeld in de Golf van Biscaye.

Onder het hofmeesterspersoneel was een Curaçaoënaar, die in Holland met een Hollandsche was gehuwd en zich wegens wangedrag tijdelijk uitgesloten zag van het volledig huiselijk verkeer. Tot overmaat van ramp was de aard van zijn misdraging meegedeeld aan zijn maatschappij, aangezien deze zich tijdens een reis had voorgedaan.

Dit schijnt hem naar het hoofd te zijn geslagen en na reeds eenigszins raar te hebben gedaan sprong hij op een vooravond bij schemerlicht in de Golf over boord.

Het schip draaide aanstonds bij, wierp reddingsboeien uit en zond seinen uit met het gevolg dat er een heele consternatie volgde. Van verschillende kanten doken in den avond de boegen van toesnellende schepen op.

De pogingen bleven vruchteloos. Van den wanhopige viel geen spoor te bekennen.

Onderwijl dreven de uitgeworpen reddingsgordels weg en deze zouden, eenmaal ergens aangedreven of opgevischt, de meest ontstellende berichten kunnen doen uitgaan.

De Golf heeft een kwaden naam en de Frederik Hendrik, gezien zijn leeftijd, bij velen geen klinkende reputatie.

Voor alle zekerheid moesten dan ook aan de maatschappij berichten geseind worden betreffende het voorval, teneinde te voorkomen, dat familieleden van opvarenden noodeloos beangst werden gemaakt door opgesmukte verhalen van aangespoelde eigendommen en onderdeelen van het uitgevaren schip.

Van het hoofdagentschap van de K. N. S. M. alhier ontvingen wij de volgende inlichtingen.

De Curaçaoenaar was de hofmeester van de 2de klasse, aan boord van het S. S. „Prins Frederik Hendrik", THEODOOR CROES circa 40 jaar oud. Hij was gehuwd met een Hollandsche vrouw, had een kind van 8 jaar en was te Amsterdam woonachtig. Hij leed aan buien van zwaarmoedigheid. Op de reis van Amsterdam naar Paramaribo in de nabijheid van Kaap Finisterre is hij op een avond plotseling over boord gesprongen. Van het schip werden onmiddelijk boeien uitgeworpen en er werd verscheidene uren in de nabijheid gekruist, doch zonder eenig resultaat. Bij navraag onder de passagiers bleek dat Croes eenige passagiers vaarwel gezegd heeft en voor hun oogen in zee sprong.

De jongste broer van Croes sprong eenige jaren geleden van de „Nickerie" op ongeveer dezelfde hoogte in zee en verdronk onmiddelijk.

Van wangedrag van Croes is hier niets bekend.

Algemeen Nederlandsch Verbond. Lezing van Ir. Suringar.

Wederom voor een goed bezette zaal hield Maandagavond 11 Febr. l.l. de heer Ir. SURINGAR zijn tweede lezing over het *„Koninkrijk der Nederlanden"* Aanwezig waren ook Z. E. Gouverneur FRUYTIER en Mgr. VUYLSTEKE.

De Heer SURINGAR gaf een korte inleiding over Nederland, dat in een der filmopschriften „slechts een klein land" genoemd werd.

Spr. nam deze uitdrukking niet voor zijn rekening. Immers, als men Nederland's geweldige beteekenis als koloniseerende mogendheid buiten beschouwing laat, is het nog volkomen ongemotiveerd steeds de geografische kleinheid van het land te gedenken.

Want, kan en mag men een land „klein" noemen, dat te Rotterdam de grootste gegraven haven van de wereld bezit? dat te Ymuiden thans de grootste sluis ter wereld bouwt? dat het drukste binnenscheepvaartverkeer met de grootste binnenschepen onderhoudt? dat een werk als de drooglegging der Zuiderzee durft te ondernemen? — welks scheepswerven allerwege beroemd zijn, welks gloeilampen de meest afgelegen plaatsen ter aarde van licht voorzien, — welks zuivelindustrie, tuinbouw en veeteelt een internationale beteekenis hebben? — dat een sleepdienst bezit, de eenige ter wereld, die het aandurft niet alleen, maar ook volbrengt om de grootste dokken over de grootste afstanden te sleepen? — dat aan de spits staat van de draadlooze telefonie en radio, den Amerikanen en Engelschen ten spijt, — dat vliegtuigen bouwt, beroemd over de geheele wereld en dat het eerste is dat post- en passagiersvluchten met zijn kolonies onderhoudt? — dat nu nog den naam hoog weet te houden van de knapste en zuiverste discipelen te leveren op het gebied van het volkenrecht en dat, in verhouding tot het zielenaatal, de meeste Nobelprijsdragers voor wetenschappelijke prestaties kan aanwijzen.

Overschatting van beteekenis is verkeerd, maar nog verkeerder is onderschatting.

Na deze korte inleiding vertoonde Spr. een serie interessante lichtbeelden van luchtfoto's, welke jammer genoeg, te vlug door de lantaarn moesten om er voldoende van te kunnen genieten.

Bij het vertoonen der film bleek de machine niet al te best te zijn. Nadat we reeds eenige malen waren blijven steken in de nieuwe Zuiderzee-polder, konden we in Rotterdam niet meer verder.

De voorzitter maakte z'n excuus en beloofde Maandag daaropvolgende met een beter toestel de rest der film te zullen vertoonen, alsmede de Zuiderzeefilm. Toch wat we te genieten hadden gekregen, had deze avond zeer interessant gemaakt.

Maandagavond 18 Febr. l.l. gaf de heer SURINGAR de laatste zijner aangekondigde lezingen, n.l. over de *Zuiderzee-werken.*

Alvorens hiermede aan te vangen werden de twee laatste gedeelten van de Nederland-film vertoond. Wij zagen Rotterdam met zijn machtige havenwerken Utrecht, met z'n typische grachten, Giethoorn, het „kleinste" Venetië, verschillende pracht- staaltjes van Hollandsche architectuur, Volendam en Marken met z'n typische, kerngezonde visschersbevolking; vervolgens Limburg met z'n mijndistrict, Maastricht met z'n St. Servaas Eindhoven met z'n gloeilampenfabriek, om ten slotte over te steken naar Zeeland met z'n eigenaardige kleederdracht, en mooie gebouwen. Het publiek genoot ervan.

Daarna kwamen de *Zuiderzee-werken* aan de beurt. In zijne inleiding zeide Spr. met opzet te spreken van drooglegging of droogmaking, omdat er geen sprake van is om de Zuiderzee te *dempen*, maar af te dammen, leeg te pompen en van haar bodem vruchtbaren grond te maken. Waarschijnlijk is de Zuiderzee ontstaan, doordat de onafgebroken duinenreeks die vroeger Holland's kust vormde, langzamerhand door de zee doorbroken is, zoodat enorme stukken land achter die duinen geheel verdwenen of ondergeloopen zijn. De eilanden langs de Noordkust zijn nog overblijfselen van de oorspronkelijke kust. Door de Zuiderzee droog te maken willen de Hollanders dus weer op de zee veroveren, wat die zelfde zee hen ontnomen heeft.

Reeds sinds eeuwen heeft het plan om grootere of kleinere gedeelten van de Zuiderzee droog te maken de bewoners van de aangrenzende streken bezig gehouden.

Men had daarbij een tweevoudig doel: landaanwinning en verbetering van den waterstaatkundigen toestand der aangrenzende provincies. Naar gelang van de economische verhoudingen op het tijdschip werd het eene of andere doel voorop gesteld.

Was er een geweldige prijsstijging van landbouw-producten, dan rees de vraag naar landwinning; bij groote overstroomingen van de landen rondom de Zuiderzee predomineerde de verbetering van den waterstaatkundigen toestand.

Een gelukkige conbinatie van beide gedachten is het tegenwoordige plan, in hoofdzaak het gevolg van de onderzoekingen van Dr. Ir. C. Lely (verleden maand aan 't vaderland door den dood ontvallen.)

Dit plan dagteekent van 1887-1891 in opdracht van de Zuiderzee-vereeniging.

Het moest echter tot 1918 blijven rusten, alvorens het Lely, toen Minister van Waterstaat, mocht gelukken de uitvoering van de plannen bij de wet te regelen. Rekening houdend met de veranderde eischen der tijden en de resultaten van verder onderzoek, als mede met de leering getrokken uit de eerste werken, in de jaren 1919-1924, is het tegenwoordige plan van 1925 ontstaan.

Dit plan beoogt afsluiting van de Zuiderzee door middel van een dijk van N. Holland over Wieringen naar Friesland en inpoldering van verschillende stukken Zuiderzee, achter deze afsluiting gelegen. Hierdoor zullen ongeveer 330.000 H.A. Zuiderzee van de Noordzee worden afgesloten. Hiervan worden 220.000 H.A. ingepoldert voor bebouwing, terwijl er een watervlakte van 110.000 H.A. - het toekomstig Ysselmeer-overblijft. Het afgesloten gedeelte is ongeveer honderd maal zoo groot als Curaçao, zoodat de landaanwinst zal bedragen ongeveer 66 maal de grootte van Curaçao. Voor Nederland beteekent dit een landaanwinst van 7%, en een aanwinst van bouwland van zelfs 10 %.

De afsluitdijk krijgt een lengte van rond 33 K.M. en is, op de hoogte van den zeespiegel gemeten, 100 M. breed en 7 M. hoog. Aan de binnenzijde van dezen dijk komt een dubbele spoorlijn en een weg voor gewoon verkeer. Bovendien zullen in dien dijk op twee plaatsen uitwaterings- en schutsluizen gebouwd worden, en wel nabij den oever op Wieringen en op ongeveer 35 K.M. vanaf de Friesche kust op het z.g. Kornwerderzand. De uitwateringssluizen dienen om het water van de in de Zuiderzee stroomende rivieren en dat, afkomstig van de nieuwe polders, van het IJsselmeer naar de Noordzee af te voeren. De schutsluizen dienen voor de scheepvaart van de Noordzee naar het IJsselmeer en omgekeerd.

Nadat de groote afsluitdijk voltooid is, wat vermoedelijk in 1934 gebeurd zal zijn, wordt aan de inpoldering van het binnendijks gelegen terrein begonnen en zal het gewonnen land telkens in stukken van ongeveer 20.000 H.A. in cultuur gegeven worden.

Dit laatste geschiedt om niet ineens de markt met landbouwproducten te overladen, waardoor het zou kunnen gebeuren dat de prijzen teveel gedrukt werden. Daarom gaat men geleidelijk met de inpoldering en in-cultuurbrenging te werk.

De kosten van het werk bedragen:

Afsluitdijk Wieringen-Friesche kust	f. 55.000.000
of ongeveer f. 1700 per strekkende Meter.	
Sluiswerken	25.000.000
Bijzondere werken	10.000.000
	f. 90.000.000

Hierbij komen nog de onkosten voor landsverdediging en schadeloosstelling aan de visschersbevolking, waarvan velen hun bedrijf zullen moeten opgeven.

Hiertegenover staan, indirecte voordeelen tengevolge van betere waterstaatkundige toestanden: 100 tot 150 millioen gulden.

De inpoldering zal ongeveer: f. 454.000.000 kosten, terwijl de opbrengst van het verkregen land op f 510.000.000 geschat wordt. Met het geheele werk hoopt men tegen 1950 gereed te zijn.

Na deze inleiding werden enkele lichtbeelden vertoond, naar luchtfoto's, om een beter overzicht over het werk te krijgen. Daarna ging de Zuiderzeefilm, die, ofschoon uiteraard zeer technisch, toch door allen genoten werd, en wel eerbied afdwong voor den durf der Hollanders om zulk een werk ten uitvoer te brengen. Wij zagen het eerste plan ter droogmaking van v. Diggelen in 1849 en kwamen geleidelijk tot het plan van Dr. C. Lely, dat nu in uitvoering is. Een reuzenwerk, om de vóórstudie en vóóronderzoekingen, daar het van te voren moest vaststaan, welk gedeelte van den Zuiderzeebodem goed voor cultuur was, en dus ingepolderd kon worden; ook om de voorbereidende maatregelen, daar door de Regeering de hand moest gelegd worden op het noodige materiaal aan hout, steen, klei en zand. Prachtmateriaal voor 't bouwen van den dijk vond men in de Zuiderzee zelf, de z.g. keileem, die zoo vast is dat zelfs geen zware waterstraal erop gericht, hem doet wegspoelen. Een reuzewerk vooral ook om de uitvoering. Wij zagen de baggermachines de zware keileem ophalen en onderlossers hem wegbrengen tot ter plaatse waar de groote dijk komt. Sleepbooten met onderlossers gingen af en aan, in grooten getale, terwijl drijvende kranen het materiaal ter plaatse brachten, als door het geleidelijk hooger worden van den dijk, de booten en lichters op eenigen afstand moesten blijven. Op den dijk zagen wij de stoere Hollandsche arbeiders aan 't werk, in weer en wind, arbeidend aan de grootheid en vergrooting van het vaderland. Reuzenzandzuigers spoten het van verre opgezogen zand op den dijk in aanbouw, de arbeiders zagen wij de matten vlechten van rijshout, en eindelijk de groote basaltblokken leggen om den dijk tegen de woedende golven der Noordzee te beschermen. Een eeresaluut aan de kranige hoofdingenieurs die met de uitvoering en inspectie van het werk belast zijn. Ten slotte konden we een blik werpen in de toekomst en zagen de bloeiende korenvelden ter plaatse waar nu nog de Zuiderzee haar golven voortstuwt.

Als iets in staat is om U te overtuigen dat Holland geen klein land is, dan is 't wel dit reuzenwerk van de droogmaking der Zuiderzee, dat wat durf, „Ausdauer" en technische bekwaamheden den bouw van het Kanaal van Panama evenaart, zoo niet overtreft.

Daarom zijn wij den Heer SURINGAR uiterst dankbaar voor deze zoo leerzame, interessante reeks van lezingen, die voor eenieder die maar een weinigje Hollandsch gevoelt, werkelijk een genot geweest zijn.

Het woord van dank door den heer FERGUSON tot slot gesproken, werd door allen beaamd.

Gisteravond gingen de Oost-Indiëfilm en Holland-film in de Club van Emmastad, terwijl zij binnenkort ook nog gegeven zullen worden voor de schoolkinderen.

Voor de slachtoffers van Cumaná.

De benefiet-voorstelling in het Salon Habana voor de slachtoffers van Cumaná, op Vrijdagavond verleden week, had een schitterend verloop.

Een uitgelezen orkest van Dames en Heeren, - het muziekkorps Sta. Cecilia, de film, alles oogstte een daverend applaus.

De Gran Compañia Colombiana de Tabacos gaf een cheque van B. 1000.

Verschillende personen die verhinderd waren, zonden hun giften na.

Ook op Aruba heeft de heer BERTRAM J. CROES, Vice-Consul van Venezuela het initiatief genomen om een Commissie te vormen, met het doel gelden in te zamelen voor de slachtoffers. Reeds had hij permissie van den Gezaghebber en enkele heeren in Commissie vereenigd, toen het bekend werd dat de Commissie van Curaçao een Sub-Commissie op Aruba benoemd had. De heer CROES liet de eer aan de deze Sub-Commissie, die thans gelden inzamelt voor dit edele doel.

Welverdiende onderscheiding.

Wegens het dappere hulpbetoon van Kapitein Smit en de bemanning van het S. S. *Commewijne* na de aardbeving en zeebeving te Puerto Sucre-Cumaná, heeft de Venezolaansche Regeering den Gezagvoerder P. F. SMIT de zoo eervolle onderscheiding verleend van Commandeur 3de klasse in de orde van den Bevrijder Simon Bolivar, en aan de Heeren C. VAN ALTENA, scheepsarts, W. VAN DEN ABEELE 1ste stuurman, en J. SIBBELEE, 1ste marconist, de onderscheiding van officier 5de klasse in dezelfde orde.

Nadat zij reeds te New-York het bericht ontvangen hadden van deze eervolle benoeming, zijn op 20 dezer deze ridderorden met eenige feestelijkheid uitgereikt.

Onze hulde aan de dapperen, en onze hartelijke gelukwenschen met deze zoo wel verdiende onderscheiding.

Radio Muziek Programma

van den Kristalbestuurder Kortegolf proefzender te Huizen Noord-Holland van Philips op een golflengte van 16,88 meter met de roepletters PHI of wel PHOHI beteekenend „Philips Omroep Holland Indie" werkende met een opgevoerde antenne-energie van 15 tot 30 of 45 Kilewatt.

Maandag	25 Febr	van 9.23 v.m.	„ 1.23 n.m.
Dinsdag	26 „	„ 1.23 n.m.	tot 7.23 n.m.
Woensdag	27 „	„ 7.23 v.m.	„ 11.23 v.m.
Donderdag	28 „	„ 7.23 n.m.	„ 2.23 vm. (Nacht 1 Maart)
Vrijdag	1 Mrt.	„ 9.23 v.m.	„ 12.23 n.m.
Zaterdag	2 „	„ 2.23 v.m.	tot 7.23 v.m

Officiëele berichten.

van de vorige week.

Andres Schotborgh is benoemd tot tijdelijk hulpkommies der belastingen alhier.

De onderwijzer 3e klasse L. Conner is belast met de functiën van Hoofd der Oranjeschool te Philipsburg op St. Martin N. G. en Mej. E. Vlaun is aangesteld als tijdelijke kweekelinge aan die school.

De loodsen voor de St. Annabaai en de Caracasbaai alhier W. C. Bouman, W. Groeneveld, H. Benne Jr. C. Tymons, M. C. Cadieres, A. Smit, C. van derStuys, I. Zilverschoon, H. J. Mellema en L. A. Blom, en de hulploods voor beide baaien H. de Windt, zijn tevens benoemd tot respectievelijke loodsen en hulploods voor de Bullenbaai alhier.

van deze week.

Mej. S. M. H. Ferguson, is benoemd tot Hoofd der Voorbereidende klasse verbonden aan de Wilhelminaschool op Curaçao.

Mej. C. M. Perret Gentil is eervol ontheven van de leiding en administratie der Voorbereidende klassen verbonden aan de Wilhelminaschool.

Vicentius Ferrerius Gomez is eervol ontheven uit de betrekking van boschwachter op Bonaire en benoemd tot tijdelijk agent van politie bij de Algemeene Politie in Curaçao, gestationneerd op Bonaire.

Aan den kommies der belastingen alhier George van Bruggen is, wegens langdurigen onafgebroken dienst van meer dan zes jaren, twee maanden binnenlandsch verlof verleend.

Aan den tijdelijk schrijver ter Inspectie der Belastingen alhier F. R. M. Beaujon is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Gouvernements-Beschikking dd. 29 Januari 1929, No. 127, waarbij de adjunct-commies R. F. Baay naar Aruba is overgeplaatst en in zijne betrekkingen op St. Martin N. G. is voorzien, is ingetrokken.

Aan Mevrouw L. Laane-Bouman, onderwijzeres 3de klasse aan de Wilhelminaschool alhier is, wegens ziekte, drie maanden binnenlandsch verlof verleend.

Aan den tijdelijk agent van politie 2de klasse bij de Algemeene Politie in Curaçao, L. B. Zink, alhier, is wegens langdurigen dienst, twee maanden vrijstelling van dienst verleend.

Weer geknipt.

Antonio Chacin, die reeds meermalen uit de gevangenis ontsnapt en begin December op Parera werkzaam zijnde, ervandoor gegaan is, is deze week in de buurt van Rust, 2de district, wederom gearresteerd en naar de gevangenis teruggebracht.